

Jos. H. Gosschalk, Parijs, Rue de la Harpe - Penteekening, 1939

anders te verklaren dan uit de intuïtie, dat de kunstenaar, op het punt staande zwevend te worden en het zichtbare los te laten, een gevaarlijke richting nam. De kunstenaar heeft toen getracht het verband met de zichtbare vormen van het leven te behouden door zijn aandacht te dwingen in te gaan op de verschijningen, deze weer machtig te worden in onderdeelen en daardoor te voorkomen, dat de kunst al te los zou worden van haar natuurlijke beeldenbron. Er is een kort oogenblik geweest, dat ook de symbolisten zich overgaven aan het uitvoerig herkennen der zichtbare vormen. In dienzelfden tijd ontstond de groote vereering voor de Primitieven, door de beroemde tentoonstelling te Brugge in 1902 zeer bevorderd. Men behoeft zich slechts rekenschap te geven van het sterke heimwee naar de symbolische herkomst der kunst en het even sterke verlangen naar een vernieuwd levensverband in die jaren, om te beseffen, dat de Primitieven met hun fijne zuivere en gedetailleerde aandacht voor het zichtbare leven en de